

Ճեղատախանութիւն

Սկզբը էջ 4

Քաղաքական տղամարդկանց հիմնադրույթն ամբողջապէս ուղղված է Հայոց ցեղասպանությունը մխտնելու անեն սեսակ փորձերի դեմ, ցույց է տալիս այդ սեսակներին սնանկությունը եւ կասկածի տեղ չի թողնում, որ այն, ինչ տեղի ունեցավ հայերի հետ 1915 թ. Օսմանյան կայսրությունում, բացի ցեղասպանությունից այլ անուն չունի:

Ժամանակն է, որ մենք հասուկ զբաղվենք ցեղասպանագիտության այդ կարևոր հիմնադրույթի ուսումնասիրությամբ: Դա կարող է նոր, դեռևս անհայտ տեսքեր բացել Հայոց ցեղասպանության սեւ տեղում: Պոլիտիկոսների հիմնադրույթը գործում է հոգևոր Հայոց ցեղասպանության եւ նրա միջազգային ժամանակ:

յոց ցեղասպանության հարցերը: Այս կաղապարով կարելի է բեր համարում ուսուցիչություն դարձնել երկու կարևոր հանգամանքի:

Առաջին, ըստ ցեղասպանագիտության վիկտիմոլոգիայի վերաբերյալ հիմնադրույթի, եթե կա զոհ, ապա անհրաժեշտաբար ղեկավարողը, անկախ այն բանից, թե կասարվածը ջարդ է, կոտորած, թե ցեղասպանություն: Հայոց ցեղասպանության դեմում երկուսի հասցեն էլ զատ հստակ է: Չոհր հայությունը եղավ, իսկ դահիճը Օսմանյան կայսրության սուլթանա-երիթուրական վարչակարգը, նրա ղեկավարությունը: Անկախ նրա գործադրած բոլոր ծիպերից, փաստարկներից եւ բացատրություններից, նա մնում է դահիճ: Երիթուրների դահիճ կարգավի-

կություններում է դրսևորվում եւ հնարավոր լինում իրագործել: Դա հնարավոր է միայն յուրահասուկ կառուցված ունեցող հասարակություններում, այնպիսի ղեկավարներում, որոնք սիդաբանորեն ղաականում են բռնաճիւղական վարչակարգ ունեցող երկրների շարքին: Այդ վարչակարգը կարող է լինել զարգացման տարբեր աստիճանների վրա զտնվող ռազմաֆեոդալական, դիկտատորական եւ կամ ամբողջաճիւղական: Ասկայն այդ հանգամանքն իմենի վերցրած դեռևս բավարար չէ ցեղասպանության համար:

Կարելի է համարել որոշակի մոտեսակներ, որոնց վրա խարսխվում են ցեղասպանությունը իրագործող ղեկավարները-հասարակությունը եւ նրա ղաակողական փաղափար-

ծության մեղաւորները: Այդ բանը զատ լավ գիտակցեցին եւ ընդունեցին հեշտիւլերյան Գերմանիայում, այդ բանը դեռևս ղեկավար գիտակցեցին եւ ընդունեցին հեշտիւլերյան Թուրքիայում:

Կարելի է ասել, որ ցեղասպանութան վերաբերյալ ցեղասպանագիտության հիմնադրույթը ավելի հասկանալի է դարձնում Հայոց ցեղասպանության հնարավորության եւ իրագործման զատ հանգամանքներ:

Հայոց ցեղասպանությունը Արմենոլոգիայի եւ հրեական ողջակիզում-Տոլոֆոսը

Ցեղասպանագիտությունը զգալի տեղ է հասկացնում սիդաբանության հարցերին, ելնելով այն ծիպ-

կի ողբերգականություն: Երկրորդ, հայերի ցեղասպանությունը կասարվել է եկվորների թուրերի կողմից: Հանրահայտ է, որ թուրական ուղղափառ ցեղերը մերձավորարեւելյան-անդրկովկասյան տարածաշրջանում հայտնվել են XI դարից, երբ նրանք Արաքսից եւ Կենտրոնական Ասիայից դուրս գալով եւ ալի առ ալի տարածվելով, նվաճեցին եւ իրենց ժամադարին կործանեցին տարածաշրջանի փաղափար բնիկների ստեղծած ղեկական կազմավորումները, մշակութային կենտրոնները եւ դրանց փլատակների վրա ստեղծեցին իրենց զանազան ղեկական կազմավորումները, որոնց մեջ ամենաուժեղը դարձավ օղուզների ցեղախմբի ղեկավար Օսմանի հիմնած ղեկավարները, որը հե-

Հայոց ցեղասպանությունը ցեղասպանագիտության լույսի ներքո

Գահիճ եւ զոհ

Ցեղասպանագիտության երկրորդ նորամուծությունը, ինչպէս նշեցինք, զոհի եւ զոհի վերածվելու վիկտիմոլոգիայի հիմնադրույթն է:

Չոհի հասկացողությունը անբաժան է ցեղասպանությունից: Ասկայն այս տեսադրույթի բերած հիմնական նորությունն այն է, որ զոհը ցեղասպանության ղաակին չէ, որ դառնում է զոհ, եւ ոչ էլ դահիճն է դահիճ դառնում ցեղասպանության իրականացման ժամանակ: Իրականում դա մի բարդ ոլորտ է, որը սկսվում է զատ ավելի վաղ, քան բուն ցեղասպանությունը: Նա ունենում է նախադասարանական մի ամբողջ շրջան, անգամ դարաշրջան: Այդ բանը զատ լավ է նկատել անբիկյան հեղինակներից մեկը՝ Մայլ Բենսը, որն իր «Նաղաղության չորս տեսադրույթները» աշխատության մեջ, անդրադառնալով այս կամ այն ժողովրդին վիկտիմոլոգիայի զոհի վերածելու հարցին, որոշեց օրինակ նշելու է Հարավային Աֆրիկայի սեւանորներին, Մեծավոր Արեւելի րոբերին, Եւրեպին եւ հայերին:

Որոշեց կանոն հալածամեթոդների, խտրականության եւ, ի վերջո, զոհաբերության նշանակեց եւ դառնում է քննարկական խմբերը: Բախումնաբանության զոհը անբիկյան մասնագետ Ռոբերտ Գարրի հավակնելով, 1945-1990 թթ. աշխարհում 233 երեւելական խմբեր եղել են նման խտրականության առարկա, այսինքն վիկտիմոլոգիայի հավանական բեկնածու: Իսկ Բարբարա Հարթը, 19-նարկելով ցեղասպանությունը զոհ փոխկառուցվածության հարցը, գալիս է այն եզրակացության, որ ցեղասպանության ժամանակ զոհաբերության ենթակա խմբերը որոշվում են վարչակարգի կողմից առաջին հերթին ըստ նրանց համայնային հասկանալիների, որոնք ինքնին կան ղաակողական ղաակողությունը, կրնող կամ ազդեցությունը:

Չոհի վերաբերյալ ցեղասպանագիտության տեսադրույթը Հայոց ցեղասպանության նկատմամբ կիրառելու դեմում ակնհայտ է դառնում, որ Օսմանյան Թուրքիայի ղեկավարությունը կայսրության տարածումը զտնվող հայությանը որոշեց զոհ ընտրել եւ առնվազն XIX դարի 70-ական թվականների վերջերին, երբ կյանքի կոչվեց «Հայկական հարցի լուծման լավագույն մեթոդը հայերի ֆիզիկական ոչնչացումն է» բանաձեւը, որը որդեգրվել էր սուլթան Աբդուլ Համիդ II-ի կողմից: Դա զարգացման հաջող փուլը հանդիսացավ երիթուրների կողմից առաջ փաղած մարտ թուրական ազգի ստեղծման ռասայական տեսակետը: Իսկ դա նախատեսում էր կայսրության ոչ թուրք ժողովուրդների կամ բռնի ուժացում, կամ ֆիզիկական ոչնչացում:

Կարծում ենք, անհրաժեշտ է նաեւ այս շրջանակներում դիտարկել Հայ-

ճակն այլընտրանք չունի:

Երկրորդ, քանի որ ցեղասպանագիտությունը ընդունում է, որ զոհի ընտրությունը եւ նրան զոհաբերության ենթարկելը ղաակողական որոշակի ոլորտն է, իսկ դա իրոք այդպէս է, ապա դրանից տարածաշրջանի հետեւում է, որ այստեղ համակարծակցության կամ անտախտության ղաակող գոյություն չունի: Հետեւաբար, զոհն իր զոհի վերածվելը չի կարող արդարացնել դրանով: Անտախտականությունը եւ համազգային մաստաբով դիմակայելու անկարողությունը որեւէ արդարացում չեն կարող ունենալ, որովհետեւ դրա զիւրը սկսվել ժողովրդի կամ երեսնի ոչնչացումն է: Ասկածը հավասարապէս վերաբերում է ցեղասպանության ենթարկված հայությանը, նրա ազգային, փաղափարական, կուսակցական եւ կրոնական գործիչներին:

Վիկտիմոլոգիան ցեղասպանության, որոշեց մեղալի, մյուս երեսն է:

Ցեղասպանութան ղեկավարության հիմնադրույթը

Հայկական եւ հրեական, իսկ ապա նաեւ նրանց հաջորդած մյուս ցեղասպանությունների վերլուծության հիման վրա 1970-ական թվականներին ցեղասպանագիտության կողմից առաջ փաղած ցեղասպանութան, ինչպէս նաեւ ցեղասպան հասարակության վերին աստիճանի կարելի տեսադրույթը:

Այս տեսակետը, որ մինչ այդ անհայտ էր գիտությանը, հիմնավորվել է հայտնի ցեղասպանագիտության Իրվինգ Հոլոմիցի, Լեո Կուրբի, Յուրի Բարսեղովի եւ այլ մասնագետների կողմից: Այդ խնդրի ուսումնասիրությամբ զբաղվում են նաեւ Հայաստանի գիտությունների ազգային ակադեմիայի արեւելագիտության ինստիտուտում:

Այս նոր տեսադրույթը, ինչպէս հաճախ է ղաակում գիտության մեջ, չի կարելի ասել, թե անվերապահորեն են ընդունում բոլոր մասնագետները: Դա իր կողմնակիցների հետ ունի նաեւ հակառակորդներ, կան նաեւ մասնագետներ, որոնք առայժմ ձեռնդրած են մնում եւ այլն: Իսկ դա միանգամայն հասկանալի է, քանի որ ոչ միայն գիտական նորություն է, այլեւ զատ համարձակ տեսակետ:

Որն է ցեղասպանութան տեսադրույթի տուրքը, ի՞նչ սկզբունքների վրա է խարսխվում:

Առաջին եւ կարելի սկզբունքն այն է, որ ցեղասպանությունները ղաակողական չեն լինում: Դրան ունեն սկսվալ հասարակության ծոցում ձեւավորված նկատելի եւ աննկատ, լատեն նախադրույթներ, որոնք ներքին եւ արտաքին բարեփոխման ղաակողական անխտախտիւրեն դրսևորվում-հանգեցնում են կամ ցեղասպանության փորձերի, կամ ցեղասպանության:

Երկրորդ, ցեղասպանությունը ոչ բոլոր ղեկավարներում եւ հասար-

կությունում ու զաղափարախտությունում: Դրանց մեջ առաջնային է տիրապետող ազգի ղեկավարության զաղափարը սկսվալ ղեկավարության շրջանակներում բնակվող մնացած բոլոր ազգությունների նկատմամբ մի կողմից, եւ օտարածին մարմիններից ազատելու եւ երեւելական առումով մարտ եւ միատարր երկիր ստեղծելու հիմնադրույթը մյուս կողմից: Եվ, ինչպէս վկայում է ղաակողական փորձը, երեւելապէս մարտ երկիր ստեղծելու այլ ուղի, քան բռնությունն է, գոյություն չունի: Իսկ բռնությունից միջնե ցեղասպանությունը ընդամենը մի փայլ է միայն:

Ասկայն ցեղասպանութան համար անհրաժեշտ է նաեւ մեկ այլ նախադրույթ: Կարելի է, որ սկսվալ հասարակությունը ոչ միայն ընդլայնվել էրեւելական մարտն դեմ, այլեւ ընդունի եւ ղաակողական այդ փաղափարականությունն ակտիվ կամ ղաակող կերպով կամ թեկուզ անտարբերությամբ ցուցաբերելով: Այլ կերպ ասած, իսկապէս կարելի է, որ սկսվալ ղեկավարության ներսում չլինեն ցեղասպանությանը խոչընդոտող ռազմական, փաղափարական, կրոնական եւ հասարակական ուժեր:

Եթե այս բոլոր նախադրույթներն առկա են, ապա սկսվալ ղեկավարությունը դասվում է ցեղասպանութան ղեկավարների շարքին:

Երբ մենք ցեղասպանութան այս հասկացողությունը կիրառում ենք Հայոց ցեղասպանության եւ հրեական Հոլոֆոսի անուշաբանք, ապա ակնհայտ է դառնում, որ դա միանգամայն սազում է Օսմանյան կայսրությանը եւ իսիւլերյան-նացիսական Գերմանիային:

Այս երկու ղեկավարներն էլ բոլոր չափանիւշերով համապատասխանում են ցեղասպանութան տեսադրույթին: Երկու երկրներում էլ գոյություն ունեւ բռնաճիւղական ռազմաֆեոդալական (Օսմանյան կայսրություն) կամ դիկտատորական-բողջաճիւղական (նացիսական Գերմանիա) վարչակարգ: Երկուսի համար էլ բնորոշ էին ղաակողական օտարական զաղափարախտության տիրապետությունը եւ համատեսախանաբար թուրական եւ գերմանական ազգերի ղեկավարության եւ բարձր լինելու, օտար ազգերից բռնությամբ Օսմանյան կայսրությունը եւ նացիսական Գերմանիան մարտն իւրաքանչիւրների հետադիմական փաղափարականությունը: Երկու երկրներում էլ կուսակել էին զանգվածային տղամարդկանցիւր հարուստ փորձ եւ այդ բնագավառում հասել բարձր կուլտուրայի: Եվ, վերջապէս, երկու երկրների համար բնորոշ էր հասարակության կողմից նման փաղափարական ընկալման ֆենոմենը:

Ցեղասպանութան ողբերգությունը եւ ղաակողական ոչ միայն երեւելա ժողովուրդներին, այլեւ ղաակողական սեփական հասարակությանը, նրան, կամաւ թե ակամա, ուրագոր-

ծույթից, որ չնայած ընդհանուր գծերին, յուրահայտոր կոնկրետ ցեղասպանություն ունի իր տարբերակիչ գծերը եւ յուրահասկությունները: Եվ դա միանգամայն բնական է, քանի որ ցեղասպանություններն իրագործվում են տարբեր ղաակողական ժամանակաշրջաններում, տարբեր երեւելական եւ մշակութային միջավայրերում, տարբեր վարչակարգերի կողմից, տարբեր մեթոդներով եւ այլն: Դա անխտախտիւրեն իր կնիքն է դնում ցեղասպանությունների տեսակի վրա:

Ժամանակակից ցեղասպանագիտությունը, ինչպէս նշեցինք, խարսխվում է առաջին հերթին Հայոց ցեղասպանության եւ հրեական Հոլոֆոսի ղաակողական փորձի եւ օրինաչափությունների վրա: Դրանք իրենց բնույթով, կասարման ձաղախներով եւ մեխանիզմներով կարելի է համարել դասական: Ուստի մասնագետներն անմեղից հաճախ համեմատության եզրերն անց են կացնում դրանց միջեւ: Եվ այդ կաղապարով տարբեր մասնագետների կողմից արտահայտվել եւ օտարանկարծ են արտահայտվել տարբեր, հաճախ իրարամետ տեսակետներ:

Մենք նույնպէս, ելնելով ցեղասպանագիտության հիմնադրույթներից, կցանկանայինք համեմատություն անցկացնել Արմենոլոգիայի եւ Հոլոֆոսի միջեւ, եւ մեր տեսակետն արտահայտել դրա վերաբերյալ լրագրի հնարավորության սահմաններում:

Հայոց ցեղասպանության վերաբերյալ զատ հաճախ կիրառվում է Արմենոլոգիա-հայաստանություն եզրը, որն առաջին անգամ շրջանառության մեջ է դրել արաբ ղաակողական, Հայոց Ցեղասպանության լավագույն հետազոտողներից մեկը՝ Մուսա Պրեմը: Նրա կարծիքով Արմենոլոգիան ոչ միայն XX դարի առաջին ցեղասպանությունն է, այլեւ ամենագեոնցիպային գեոնցիպը:

Արմենոլոգիան, իհարկե, լրիվ տեղավորվում է գեոնցիպ հասկացողության շրջանակներում, սակայն, որոշեց ամենագեոնցիպային գեոնցիպ, ունի իր տարբերակիչ գծեր: Դա կարելի է ցույց տալ օգտակար կոնտարակի համեմատական մեթոդից, համեմատելով Արմենոլոգիան մյուս դասական ցեղասպանության հրեական Հոլոֆոսի հետ: Այդ համեմատությունից ակնհայտ են դառնում մեծապէս հանգամանքները:

Առաջին, հայերի ցեղասպանությունը իրագործվել է նրանց բնորոշում, նրանց հայրենիքում Արմենոլոգիա-հայաստանում: Հայերն այստեղ են ձեւավորվել որոշեց ժողովուրդը եւ ազգ, այստեղ է ընթացել նրանց ղաակողությունը եւ այլն:

Հրեաների ցեղասպանությունը իրագործվել է Գերմանիայում, որը նրանց ոչ բնորոշում էր եւ ոչ էլ ղաակողական հայրենիքը:

Այս հանգամանքը Հայոց ցեղասպանությանը տալիս է մի առանձնա-

տազայն վերածվեց Օսմանյան կայսրության:

Նորեւել եկվորները սկզբում նվաճեցին Արեւմտյան Հայաստանը, իսկ այնուհետեւ իրագործեցին նրա բնիկ բնակչության հայերի ֆիզիկական ոչնչացումը:

Հրեաների ղաակողական իրավիճակն այլ է: Նրանք Գերմանիայում եկվորներ էին: Այս դեմում նրանց Հոլոֆոսը ողջակիզում իրականացվեց բնիկների գերմանացիների կողմից:

Երրորդ, ցեղասպանության հետեւանով հայերն ունեցան ոչ միայն վիթխարի մարդկային զոհեր, այլեւ կորցրեցին հայրենիք Արեւմտյան Հայաստանը: Դա, կարելի է ասել, կրկնակի կորուստ էր:

Հրեաները Հոլոֆոսից հետո չկորցրեցին հայրենիք, քանի որ նրանք եկվորներ էին, իսկ նրանց ղաակողական հայրենիքը գտնվում էր Եվրոպայից դուրս, աշխարհի այլ մասում՝ Մեծավոր Արեւելում: Ընդհակառակը, Հոլոֆոսից հետո հրեաների մեջ ուժեղացավ ամեն գնով իրենց սեփական ազգային հայրենիքն ունենալու եւ զաղափարը, եւ ձգտումը: Նրանց այդ ձգտումը, որը լիցիվալուվել էր Հոլոֆոսի ուրագործության հետեւանում, ի վերջո հաջողությամբ ղաակվեց 1948 թ., երբ հոչակից Խորայել որոշեց հրեաների ազգային ղեկավարություն: Հրեաները ձեռք բերեցին եւ տարած, եւ ղեկավար, (ի հակադրություն արեւմտահայերի, որոնք կորցրեցին տարած), եւ այնտեղ իրենց ղեկավարությունը կառուցելու հնարավորությունը:

Չորրորդ, Արմենոլոգիայից հետո հայերի փրկված բեկորները ցրվեցին համարյա համայն աշխարհով մեկ: Նրանք հայտնվեցին բոլոր մայրցամաքներում: Այդպէս ձեւավորվեց հայկական նոր սփյուռքը:

Հրեաների մեջ հակառակ ոլորտն սկսվեց: Հրեական սեփար սփյուռք գոյություն ունեւ եւ մինչեւ Հոլոֆոսը: Իսկ Հոլոֆոսից եւ Խորայելի տեսության կազմավորումից հետո սկսվեց հրեաների ազգային համահավաքը: Սիլիոնավոր սփյուռքահրեաներ աշխարհի տարբեր մայրերից մեկնեցին Խորայել, հաստատվեցին իրենց նորաստեղծ ազգային ղեկավարությունում Խորայելում, եւ սկսվեց իրաւելական ազգի կազմավորումը:

Այստիպով, անփոփոխելով, կարելի է նշել, որ ցեղասպանագիտությունը կարելի նկատում է ցեղասպանությունների ուսումնասիրության բնագավառում: Նրա տեսադրույթները եւ մեթոդոլոգիան վստահաբար հաստատվեցին որոշեց ժողովուրդը եւ ազգ, ինչ տեղի ունեցավ 1915 թ. արեւմտահայության հետ, ցեղասպանությունը եւ: Այս հարցում նա կասկածի տեղ չի թողնում: Կարծում ենք, որ հայ մասնագետները ղեկավարում են ուսուցել մեծ ուսուցիչություն դարձնեն ցեղասպանագիտության զարգացմանը:

Հանդիսություն Մայր աթոռ Սր. Էջմիածնում

Ուրբաթ երեկոյան Մայր աթոռ Սր. Էջմիածնի վեհարանի կամարների ներքին հավաքված հավաքակցությունը մասնակցող եղան վերջերս լույս ընծայված մեր բազմադարյա մեկուսյալ մեջ իր բնույթով եզակի և աննախադեպ «Զրիստոյա Հայաստան» հանրագիտարանի շնորհագրությունը և Վլադիմիր Մովսիսյանին Հայաստանյայց առաջնական եկեղեցու «Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ» շնորհագրությամբ հանդիսությունը:

Հանրագիտարանը, որ հայրենի և արտերկրի գիտնականների ու հոգեւոր այրերի մեջ էլ արժեքներ մեկ սասնամայակի տեսանկյունից արդյունք է, դիտվեց իբրև սկզբնական մի աշխատություն, որ լրացնելու է այն դասը, որ սարհներ ի վեր ձեռնարկվել էր «Եկեղեցական և կրոնական մարզից ներս»:

Հանրագիտարանի աշխատանքներն իր մասնակցությունը քերած հոգեւոր այրերից Հանր. Ամենայն իր խոսքին մեծապես բնորոշ դարձրեցին համառոտ ներկայացրեց Հանրագիտարանի ստեղծման մասնությունը: «Երեք տոմարներ կապված են այս գրքի ծնունդին՝ երջանակապես Ամենայն հայոց Վազգեն Ա կաթողիկոս Կոստանդին Խուրապետյան, Սրա Մեծիանյան: 1993-ին առաջին անգամ Խուրապետյանը եկավ Մեծիանյանին, որ ես կախարհի էլ ըստ ինձի: Հանրագիտարանի վերջին հասոցը նվիրված է Խորհրդային Հայաստանին, ես կուզեմ նման հասոց նվիրել հայ եկեղեցուն: Վազգեն Ա կաթողիկոսի մոտ գացին: Վեհապետը ըսավ, որ հասոցը կոչվի «Զրիստոյա Հայաստան»:

Հայկական հանրագիտարանի գլխավոր խմբագիր Հովհաննես Այվազյանը ընդհանուր գծերով սահմանելով հանրագիտարանի նպատակը՝ համարեց այն իբրև իրիստոյա փառաբանություն մեջ մեր ժողովրդի ստեղծած արժեքների համահավաք կայացում, ընդհանրացում Հայաստանյայց առաջնական եկեղեցու, հայոց հոգեւոր ընթացումների, մեկուսյալ իրադրությունների, կրոնական եկեղեցական գաղափարախոսության և ստեղծարարական մեթոդաբանության:

Խորին շնորհակալություն հայտնելով բոլոր նրանց, ում ջանքերով ստեղծվել է այս մեծապես աշխատությունը, որն Այվազյանը հիշեցրեց նաև հանրագիտարանի տպագրության ղեկավարությունը: Չնայած գիրքն ընդգրկված էր իրիստոյանական ընդունման 1700-ամյակի շնորհագրությունների շրջանակում, հավասարակշռված «բազմաթիվ խոստումների և կնիքների ֆինանսական մայմանագրի», հանրագիտարանի տպագրական ծախսերի համար ոչ մի լույս չհասցրվեց: Պրն Այվազյանը իր խորին երախտագիտությունը հայտնեց Ամենայն հայոց հայրաթոռ:

Գողացել են Այվազյանի և Մյասոյեդովի կտավները

Օրերս, ուր երեկոյան դիմակավոր 3 անհայտ անձինք Իվանովի փողով սեղանի վրա կանգնեցին մեկի դասը գանգի կոճակը: Նրանք ներկայացան որոշում դատարանի աշխատակիցներ, եւ 88-ամյա դուրսհավաստ սանհրուսիներս բողոքեց նրանց: Կողոպտիչները կառավարեցին խեղճ դատավի ձեռները և հավաքեցին աշխատակիցի ծովանկարիչ Հովհաննես Այվազյանի և բնանկարիչ Գրիգորի Մյասոյեդովի կտավների մի քանի բնօրինակներ, հնորյա ամանեղեն և մոմակալ: Այդ ամենը սանհրուսիներս ժառանգություն էր ստացել մոսկվացի ակադեմիկոս ազգականից: «Կոմերսանտ» թերթի սկզբնական հոդվածները ոչ միայն կառավորեցին նրանց, այլև դուրս գալուց հետո բանակավոր կողոպտիչները: Այդուհանդերձ, դատավար կողոպտիչների հետախույզ հետ կարողացել է ձեռներն ազատել հիւրավոր գիտնական խորհրդակցության շնորհիվ: Իրեն կառավորելու մասին նա որդեկ էր բերել մկանները և հետո դրանք բուլղացնելով կարողացել էր ձեռքազատել կառավարիչները ու զանգահարել ոստիկանությունը:

Գողացված կտավների ու մյուս հնությունների ընդհանուր արժեքը, մասնագետների գնահատմամբ, կազմում է մոտ 1 մլն 300 հազար ռուբլի:

1993 թվականի մարտի 30-ին ՀՀ Գերագույն խորհուրդը, ծայրերի ջախջախիչ մեծամասնությամբ եւ առանց որեւէ դեմ ձայնի ընդունեց «Լեզվի մասին» օրենքը, որը ՀՀ նախագահ Լևոն Տեր-Պետրոսյանն ստորագրեց ապրիլի 17-ին: Այսօր, օրենսդրական հունի մեջ մտավ լեզվական ոլորտը Հայաստանի անկախ Հանրապետությունում: Այս օրենքի հիմնական դրույթներն էին հայոց լեզվի ՀՀ մեծական եւ հայազգի երեխաների համարյա կրթության միակ լեզվի մասին կարելու րազույն դրույթները: Դրան հետա-

աղանդավորության տեսով: Վերջին հասկալիքները վայելում է փոխնախարար Արթուր Թովոլոյանի ու նրան քիչուր կանգնողների բարձր հովանավորությունը:

Հոչակագրային է մնում «Լեզվի մասին» օրենքի 5-րդ հոդվածի 2-րդ մասը, որը ՀՀ-ին դրաժանգոնում է «խրախուսել» հայոց լեզվով հրատարակությունները, դարբերական մամուլը, թատերական ներկայացումները եւ այլն: Անհավանալի է, թե այդ խրախուսումը ինչու է արտահայտվում, հարկային արժույթով, թե՛ սակայն հասկա-

կարծիքով, սա առաջին փայլ է այս տեսությունը վերջնականապես լուծարելու ճանապարհին, ինչպես դա եղավ օտար վեց սասնամայակ առաջ հիմնված Կրոնի գործերի մեծական խորհրդի հետ: Այստեղից էլ դարձեց դարձ է դառնում, որ այս կառուցվածային չարափոխումները կատարվում են ՀՀ-ում լեզվական, կրթական ու դավանանքային աղանդավորության տարածմամբ օտարազգույն օտար եւ մութ ուժերի թելադրանքով ՀՀ շինվողների լուր մեղսակցությամբ:

- «Մամուլի եւ զանգվածային

Մեր լեզվի խորհուրդը

«Լեզվի մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ ստրուկտուր

զայում հաստատվեցին նաև «Կրթության մասին» եւ այլ օրենքներում, ենթաօրենսդրական նորմատիվ ակտերում, ինչպես նաև 1995 թ. հուլիսին ընդունված ՀՀ առաջին եւ առաջիկ գործող Սահմանադրությունում:

«Լեզվի մասին» օրենքի դաժանեցները գործադրելու եւ դրանց վերահսկելու համար, ստեղծվեց ՀՀ կառավարության առընթեր լեզվի մեծական տեսությունը:

Այս բոլորով հանդերձ, լեզվական վիճակն այսօր Հայաստանում, մեղմ ասած, անընդունելի է, հակառակ Լեզվի մեծական տեսության մեծ Լեւոն Գալստյանի հավաստիացումների, թե սազանապետ կարի չկա: Նրա այս «հանգստացնող» կոչերը տխուր մտորումների տեղի են տալիս: Երեւի որն Գալստյանը չի տեսնում ու չի լսում ՀՀ կյանքի բոլոր ոլորտներում, ընդհուպ մեծական բարձրաստիճան այրերի հասկալիքները բանավոր խոսում հայոց ազգային ու ՀՀ տեսական միակ լեզվի դեմ ամեն վայրկյան կատարվող ուժեղացումները: Առ այսօր ոչ ՀՀ մեծությունը, ոչ մույնիսկ Լեզվի մեծական տեսությունը լրջորեն չեն զբաղվել հայրենի ուղղությունը միասնականության համազգային նշանակության հարցով, որը հիշյալ օրենքների դաժանեցներից է: ՀՀ կրթության եւ գիտության նախարարության մի շարք մասոնյաների մեղսակցությամբ, կողոպտիչներն խախտվում են «Լեզվի մասին», «Կրթության մասին» եւ այլ օրենքներն ու Սահմանադրությունը արտասահմանից վերադարձած հայազգի երեխաներին «ընդամենը մեկ տարով» (որը երբեմն դառնում է մի փոքրիկ տարի...) ռուսական դպրոցներում կամ դասարաններում սովորել թույլատրելու, ինչպես նաև «երկլեզվյա կրթություն» կոչվող լեզվա-կրթական

ընդունումով, կամ թեկուզ բարոյական «դարձնումով» շնորհակցումներ, դասավորել եւ այլն: Մասնից եւ ոչ մեկը, որը ծաղր է թե այս օրենքի, թե նույնիման հայոց լեզվի նկատմամբ:

Այսօր էլ երեւի ընդունելի լինել, եթե վերջին տարիներին ու հասկալիքներ վերջին ամիսներին, մեծական մարմինների ու այրերի կողմից արժանի սկսված չլինել հայոց լեզվի դեմ: Թվարկեմ դրանցից մի քանիսը:

- Վերջին տարիներին մեկը մյուսին են հաջորդում տարբեր փառաբանական կուսակցությունների, նույնիսկ առանձին մասնավորների օրենսդրական նախաձեռնություն-դաժանեցները մի մեծ տեսության լեզուն ՀՀ երկրորդ մեծական լեզու հռչակելու եւ այդ լեզվով հանրակրթություն թույլատրելու մասին: Դրանցից վերջինը «Օրինաց երկիր» կուսակցության եւ նույնիման Ամ մասնավորական խմբակցության նախագահ, իրավաբանական գիտությունների դոկտոր Արթուր Բաղդասարյանի մեծական ու Ամ մեծական ներկայացրած լեզվական փառաբանական օրինագիծն է, որն արդեն օտար բողոքի ալի է առաջացրել թե ՀՀ-ում եւ թե սփյուռում:

- Վերջերս ՀՀ նախագահի ԵՊՀ-ում ելույթը այն մասին, որ մեկ փայլ նախանց մեթոդ է կատարել լեզվական ոլորտում:

- Օտարների «խորհրդակցություն» դարձրանալի սակ կատարված կառավարական կառուցվածային «բարեփոխումների» ծիրում նվազեցվեց Լեզվի մեծական տեսության կարգավիճակը: Այս մեծական մարմինը կառավարությանն առընթեր գերատեսչությունից դարձավ ՀՀ կրթության եւ գիտության նախարարության կառույցում մի մարմին: Մեր

լրատվության մյուս միջոցների մասին» ներկայումս գործող օրենքում կա մի դրույթ, որն այդ օրենքի ընդունման դաժանց առ այսօր կողոպտիչ խախտվում է առանց արժանանալու ՀՀ արդարադատության նախարարության ուժադրությունը եւ դաստիարակությունը: Այս անարարությունը լիովին հասկանալի է, քանի որ նախարարը Դավիթ Հարությունյանն է, իսկ դրույթը վերաբերում է ՉԼԱ-ների լեզվին, մինչդեռ նախարարը առանձնապես հակակրթում է սաժում «Լեզվի մասին» օրենքի նկատմամբ: «Մամուլի եւ ՉԼԱ-ների մասին» գործող օրենքում հասկանալի է մեկը, որ ոչ միայն ՉԼԱ-ն բողոքակցում է իր կանոնադրության մեջ նվազեցված լեզվով (լեզուներով), որից (որոնցից) փոփոխություն կարող է կատարվել ՉԼԱ հիմնադրի ցանկությամբ եւ ՉԼԱ գրանցող մեծական մարմին, այսինքն ՀՀ արդարադատության նախարարության համաձայնությամբ: «Եվ» բառն այստեղ նշանակում է, որ փոփոխությունները կատարվուց «առաջ հարկավոր է ունենալ դրանք թույլ տալու մասին արդարադատության նախարարության համաձայնությունը: Առ այսօր, նման համաձայնություն ստանալու համար ոչ մի ՉԼԱ չի դիմել նախարարությանը, որն էլ, իր հերթին, չի զբաղվել այս հարցով:

Ընդհանրապես մեզ բոլորիս «Լեզվի մասին» օրենքի 10-րդ ստրուկտուրի առթիվ, առաջարկում ենք ՀՀ սահմանադրության տարբեր նախաձեռնումները ընդունել նրանում ՀՀ մեծական միակ լեզվի մասին հոդվածի անփոփոխության մասին դրույթը, որը երբեք ուրեւ մեկն այսուհետեւ չի անդրդնի ձեռք բարձրացնել հայոց սրբություն սրբոցի՝ ազգային ու մեծական միակ լեզվի դեմ:

ԳԵՎԱՐԳ ԵՎԵՆԵՅԱՆ

Մա ի՞նչ պատուհաս է Կամ Իմաստի հյուրը կա՞ արածիդ մեջ

Անունն էլ ոչ թե հայտնաբերություն, այլ հայտնաբերություն, որ մեթոդ է կանխվի վայրկեանաբար: Խոսքը մեր այսօրվա կոչված ու լուրջ լրագրող-հաղորդակցության մասին է, որոնք ահա արդեն բավական ժամանակ հայկական հեռուստատեսությամբ ոչ թե սղոցում, այլ ուղղակի բռնաբարում են մեր ոչ այնքան ականջները, որքան հոգիները (եթե դիմացել են) իրենց ոչ մի արդարացում չունենող ճեղքներեցանություններ, որն, ապա, ոչնչով չի զանազանվում այսօրվա կոչված երգի մեծական թատերի հոկ ու շուրջական աղետություններից: Եվ այս ոչ թե նորամուծություն-նորարարություն էլ գնալով ավելի ու ավելի մեծ թափ է առնում մեր երիտասարդության ոչ թե զանազան, այլ միայն հոռի (ոչ սովորող եւ ոչ առաջադիմող, ոչ լուրջ, ոչ հայրենասեր եւ ոչ էլ հեթ ու հետեւանք թողնող) զավակների, այլ նաև էն սուր ու փառակուսի կրունկավոր

կոչվածներ հազունը մեկ (եթե չաղ են) եւ լայն (եթե միհար են) արաքավոր «օրհորդների» օրհորում: Եվ այս «նորամուծություններ» էլ գնալով ավելի ու ավելի է ահագնանում, եւ դեռ մեր հին սերնդի որոշ նորահավածներն էլ վարակում:

Եվ միայն այժմ ոչ թե խոսքն (ափսոս չե՞մք), այլ... անդրադառնանք մեկ ուրիշ հաղորդակցի, որի անունը, ինչպես մյուսների, դեռևս չեն տալիս:

Եղբայրս, եղ ո՞վ է քեզ իրավունք վերադրել ոչ միայն սոյանել, այլև ծաղրածանակի ենթարկել մեր հրաժեմայրենիի՝ դարերի ընթացում մեկաված ու կարգավորված, ուրեմն էլ դարձապես համարվող առողջությունը՝ դանդաղ, հանդիսավոր ու արհայապայել: Եղ ո՞ր ես եղոյս իմաստի հյուրը չլարունակող օտարողականություն հանդես բերում, ո՞վ է ընկել ետեւից եւ կամ քեզանից բացի եղ ո՞ւմ ես զարմաց

նում, այ այսօրվա կոչված նորարար, մանավանդ այդ ճեղքներացությունն էլ ուղեկցվում է թոփոփոց (եթե կան) արաքերվող «նիթիկ» փնջոցներով՝ ունկնդրումը մասիժ դարձնելով: Եվ ով գիտե, դա էլ մոլորության փոխարեն հայտնաբերություն եւ համարում: Երանի՛ քեզ: Մինչ դասիժ է դա ունկնդիրներին եւ ականջին, եւ արհմ, եթե դեռ կան այդոյսիք:

Այ սրա մասին է խոսքս, դարձն հաղորդակար, ինչ էր մնում ճիշտ անվանակոչելի:

Հ. Գ. Եվ ես էլ ոչ այնքան ուռացած, որքան զարմացած եմ հեռուստատեսությունների մեր դեկլարաների դաժանեցից, որ ոչ միայն հանդուրժում, այլև, ով գիտե, հիացած են իրենց այս նորածիններով: Գոնե այս կեսուն խղճացել մեզ: ԸՄՎՊԳ ԳԵՎԱՐԳ ԵՎԵՆԵՅԱՆ

ՎԱՅՈՒՆԱԿԱՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ առ 1 հունվարի 2002 թ.		Չե N1	
Կազմակերպության անվանումը	«Ֆոլկո»	ժամկազիրը	
Իրենթիկցիայի կողմից գործունեության հիմնական տեսակը	ճանապարհի կողմից	գր. կ. Գ. Ի. 37452464	
Կազմակերպության սեփականության տեսակը	ՍՊԸ	գր. Տ. Գ. Ի. 92192	
Տնօրենի անունը	Ս. Ս. Ս.	գր. Կ. Տ. Ի. 110	
Պետական ռեգիստրում գրանցման համարը	26411004691	գր. Տ. Վ. Ի. 26411004691	
Հարկ վճարողի հավաքման համարը	00056509	հազ. դրամ	
Հասցեն	«Ս. Բարեկամության» զենանցում		
ԱՆՎՈՒՆՈՒՆԸ	Տող	Տարեկան	Տարեկան
II. Ընթացիկ ակտիվներ			
4. Դրամական միջոցներ			
Հավանական հաշիվներ	420	50	50
Ընդամենը 4-րդ ենթաբաժնով	470	50	50
Ընդամենը II բաժնով	480	50	50
Հավելելիս	490	50	50
Պատիվ			
1. Սեփական կադրերի	500	50	50
Նախորդ տարվա չօգտագործված զուտ ակտիվ (վճար)	600	(452)	
Ընդամենը I բաժնով	620	(402)	50
III. Կարճաժամկետ փարսավորություններ			
2. Կարճաժամկետ կրեդիտորական փարսեր			
Հավանական ակտիվների գծով	860	452	
Ընդամենը 2-րդ ենթաբաժնով	910	452	
3. Կարճաժամկետ այլ փարսավորություններ			
Ընդամենը III բաժնով	960	452	
Հավելելիս	970	50	50
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ		Չե N2	
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Հավելելիս ժամանակագրական	Նախորդ տարվա նույն ժամանակագրական
Նախորդ տարվա վճար	200	(452)	(452)
Չուտ ակտիվ (վճար)	220	(452)	(452)

ՍԵՓԱԿԱՆ ԿԱԴՐՏԱԿԻ ՈՐՈՇ ԿՐԴԱՑՆԵՐԻ ԶԱՐԻՄ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ				Չե N3
Անվանումը	Տող	Հավելելիս ժամանակագրական	Նախորդ տարվա նույն ժամանակագրական	
Կանոնադրական կադրերի արժեքի մնացորդը	010	50	50	
Կանոնադրական կադրերի հավելելիս ժամանակագրական վերջում	090	50	50	
4. Զբաղված ակտիվ				
Զբաղված ակտիվի արժեքի մնացորդը	320	452	452	
Զբաղված ակտիվի մնացորդը հավելելիս ժամանակագրական վերջում	400	452	452	
ԴՐԱՄԱԿԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ ԿՈՍԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ				Չե N4
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Գումար	Դրամարկի դրամ	Մյուս բնույթի բանկային հաշիվներ
Դրամական միջոցների արժեքի մնացորդը	010	50		50
Ֆինանսական գործունեությունից դրամական միջոցների էլիբ				
Դրամական միջոցների մնացորդը հավելելիս ժամանակագրական վերջում	620	50		50
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆՆԵՐԻ ԿՅՑ ԸՆԹՈՒՆՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ				
Տարեկանի մնացորդը				Չե N5
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Դեբետային կրեդիտային դեբետ	Կրեդիտ	Դեբետային կրեդիտային
Հավելելիս արժեքի դեբետային կրեդիտային հիս				
Հավելելիս հավելելիս				
- երկարաժամկետ	490	452		452
Ընդամենը	530	452		452
Երկարաժամկետ				
Փաստացի ակտիվի հավելելիս				Փաստացի համարը
5. Նախորդ տարիների հարկաճանի գործունեությունից առաջացած վճարները		0500		452.0
Կ. Տ. Դեկավար Գլխավոր հավաքողի Ս. Գեորգիանի Ս. ԿԻՐԱԿՅԱՆ				

ՎԱՅՈՒՆԱԿԱՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ առ 1 հունվարի 2002 թ.		Չե N1	
Կազմակերպության անվանումը	«Գլոբալ»	ժամկազիրը	
Իրենթիկցիայի կողմից գործունեության հիմնական տեսակը	ճանապարհի կողմից	գր. կ. Գ. Ի. 28524584	
Կազմակերպության սեփականության տեսակը	ՍՊԸ	գր. Տ. Գ. Ի. 9249	
Տնօրենի անունը	Ս. Ս. Ս.	գր. Կ. Տ. Ի. 110	
Պետական ռեգիստրում գրանցման համարը	28611001427	գր. Տ. Վ. Ի. 28611001427	
Հարկ վճարողի հավաքման համարը	02506711	հազ. դրամ	
Հասցեն	Թուրքմենյան 31		
ԱՆՎՈՒՆՈՒՆԸ	Տող	Տարեկան	Տարեկան
I. Ուղղակի ակտիվներ			
1. Նյութական ակտիվներ			
Հիմնական միջոցներ	- մնացորդային արժեք	010 39676	36033
	- արժեք	011 44600	44600
	- մաշվածություն	012 4924	8567
Ընդամենը I-ին ենթաբաժնով	050	39676	36033
II. Ընթացիկ ակտիվներ			
1. Մյուս մարմիններից ստացված դրամներ			
Նյութեր	140	180	180
Փոխարժեքի և արժեքի տարբերություններ - մնացորդային արժեք	160	755	755
Ընդամենը I-ին ենթաբաժնով	260	755	935
2. Կարճաժամկետ դեբիտորական փարսեր			
Հավանական ակտիվների հիս	310	6253	365
Հավանական սոցիալական ապահովագրության և ապահովության գծով	320	9	13
Հավանական արժեքի դեբիտորների հիս	350	77	77
Ընդամենը 2-րդ ենթաբաժնով	390	6262	455
4. Դրամական միջոցներ			
Դրամարկ	410	257	488
Հավանական հաշիվ	420	14	15
Ընդամենը 4-րդ ենթաբաժնով	470	271	503
Հավելելիս	490	46964	37926
ՊԱՏԻՎ	Տող	Տարեկան	Տարեկան
I. Սեփական կադրերի			
Կանոնադրական կադրերի	500	16364	16364
Հավելելիս արժեքի օգտագործում	560	x	(28726)
Հավելելիս արժեքի վճար	570	x	(26570)
Նախորդ տարվա չօգտագործված զուտ ակտիվ (վճար)	600		(6875)
Ընդամենը I բաժնով	620	9489	(45807)
III. Կարճաժամկետ փարսավորություններ			
2. Կարճաժամկետ կրեդիտորական փարսեր			
Հավանական ակտիվների հիս	820	37475	3
Հավանական ակտիվների գծով	860	37475	83730
Ընդամենը 2-րդ ենթաբաժնով	910	37475	83733
Ընդամենը III բաժնով	960	46964	37926
Հավելելիս	970		
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ		Չե N2	
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Հավելելիս ժամանակագրական	Նախորդ տարվա նույն ժամանակագրական
Մնացորդային ակտիվների, ժառանգությունների իրացումից զուտ հատույթ	010	30765	
Իրացված արտադրանքի, աշխատանքների, ծառայությունների իրացումից զուտ հատույթ	020	(10032)	
Համախառն ակտիվ (վճար)	080	20733	
Մնացորդային ակտիվների, աշխատանքների, ծառայությունների իրացումից զուտ հատույթ (վճար)	110	20733	
Գործառնական այլ ծախսեր	130	(47303)	
Գործառնական գործունեության արդյունքը զուտ հատույթ (վճար)	140	(26570)	
Սովորական ֆինանսական օգնությունները գործունեության արդյունքը զուտ հատույթ (վճար)	170	(26570)	
Հավելելիս ժամանակագրական ակտիվ (վճար)	190	(26570)	
Նախորդ տարվա վճար	200	(6875)	
Շահութահարկ	210	22082	
Չուտ ակտիվ (վճար)	220	(55527)	
ՍԵՓԱԿԱՆ ԿԱԴՐՏԱԿԻ ՈՐՈՇ ԿՐԴԱՑՆԵՐԻ ԶԱՐԻՄ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ			
Անվանումը	Տող	Հավելելիս ժամանակագրական	Նախորդ տարվա նույն ժամանակագրական
Կանոնադրական կադրերի արժեքի մնացորդը	010	16364	16364
Կանոնադրական կադրերի հավելելիս ժամանակագրական վերջում	090	16364	16364
ԴՐԱՄԱԿԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ ԿՈՍԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ			
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Գումար	Դրամարկի դրամ
Դրամական միջոցների արժեքի մնացորդը	010	270	257
Ֆինանսական գործունեությունից դրամական միջոցների մուտք	020	30765	30765
Մնացորդային ակտիվների, աշխատանքների, ծառայությունների իրացումից զուտ հատույթ	070	47200	46800
Ընդամենը գործառնական գործունեությունից մուտք	080	77965	7565
Գործառնական գործունեությունից դրամական միջոցների էլիբ	090	1011	1011
Չեղծված արտադրանքի դրամային արժեքի մնացորդը	100	660	660
Կասալից ակտիվների մնացորդային մասնաբաժնի դրամային արժեքի մնացորդը	110	4469	4454
Մեխանիզմի և դրամ հավասարեցված վճարումների դրամային	130	707	707

ՍՈՑԻԱԿԱՆ ԱՊԻՏՎԱԳՐՈՒՄԻ ԵՎ ԱՊԻՏՎՈՒՄԻ ՄԱՍԻՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆ				Չե N3	
Սոցիալական ապահովագրության և ապահովության նյութական	140	385		385	
Սոցիալական ապահովության և ապահովության նյութական	150	303	303		
Վճարումներ բյուջե	160	63199	4001	59198	
Գործառնական այլ գործունեության նյութական	170	7000	7000		
Ընդամենը գործառնական գործունեությունից էլիբ	180	77736	17125	60611	
Գործառնական գործունեությունից զուտ դրամական հոսք	190	229	60440	60211	
Ֆինանսական գործունեությունից դրամական միջոցների էլիբ					
Ընդամենը զուտ դրամական հոսք գործառնական	470	229	60440	60211	
Ֆինանսական գործունեությունից	550	60209	x	x	
Մուտքագրվել է բանկի դրամարկից	560	60209	60209	x	
Հանձնվել է դրամարկից բանկ					
Դրամական միջոցների մնացորդը հավելելիս ժամանակագրական վերջում	620	503	488	15	
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՎԱՅՎԵՐԻՆՆԵՐԻ ԿՅՑ ԸՆԹՈՒՆՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ					
I. Հավաքածուների և կրեդիտային կից ծանոթագրություններ					
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Տարեկանի մնացորդը	Մուտքագրվել է	Ելքագրվել է	Տարեկանի մնացորդը
- մնացորդային արժեք	020	13908		820	13088
- արժեք	021	16363			16363
- մաշվածություն	022	2455	820		3275
Տրամադրության միջոցներ					
- մնացորդային արժեք	060	975	100		875
- արժեք	061	1000			1000
- մաշվածություն	062	25	100		125
Մնացորդային և զուտ հատույթ	080	3554	355		3199
- մնացորդային արժեք	081	3554			3554
- արժեք	082		355		355
- մաշվածություն					
Այլ հիմնական միջոցներ	110	21238	2368		18870
- մնացորդային արժեք	111	23682			23682
- արժեք	112	2444	2368		4812
- մաշվածություն					
Ընդամենը	120	39676	3643		36033
մնացորդային արժեք	121	44600			44600
մաշվածություն	122	4924	3643		8567
5. Մյուս մարմիններից ստացված դրամներ					
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Տարեկանի մնացորդը	Մուտքագրվել է	Ելքագրվել է	Տարեկանի մնացորդը
Նյութեր	350		1011	831	180
Փոխարժեքի և արժեքի տարբերություններ - մնացորդային արժեք	360	755			755
6. Դեբիտորական և կրեդիտորական փարսեր					
Տարեկանի մնացորդը					
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Դեբետային կրեդիտային դեբետ	Կրեդիտ	Դեբետային կրեդիտային	
Հավանական ակտիվների մասնաբաժնի հիս	440	x	660	x	
Հավանական ակտիվների հիս	480		540	77	
Հավանական ակտիվների հիս	500		303	303	
Ընդամենը	540		6503	6426	
- կարճաժամկետ					
9. Հավանական ակտիվների հիս					
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Տարեկանի մնացորդը	Հավանական ակտիվ	Մուտքագրվել է	Տարեկանի մնացորդը
Ավելացված արժեքի հարկ	680	23		23	
Եկամտահարկ	710	9	16	7	
Գույքահարկ	720	101	98	3	
Հաստատված վճարներ	740	6022	27769	22082	
Պետական սուրճ	760		47000		
Տուգանքներ	790		189		
Ընդամենը	800	6045	75068	362	
10. Հավանական ակտիվների և կրեդիտային կից սոցիալական ապահովագրության և ապահովության գծով					
Ցուցանիշի անվանումը	Տող	Տարեկանի մնացորդը	Հավանական ակտիվ	Մուտքագրվել է	Տարեկանի մնացորդը
Սոցիալական ապահովության գծով	810		729	729	
Կենսապահովության և զբաղվածության հիմնարկի գծով	830	9	382	386	
Ընդամենը	840	9	1111	1115	
II. Ֆինանսական արդյունքների մասին հավելվածային կից ծանոթագրություններ					
I. Իրացված արտադրանքի, աշխատանքների, ծառայությունների արտադրական ինժեներին					
Ցուցանիշի անունը	Տող	Գումար	Դրամարկի դրամ	Գումար	
Ռեզուլտի ակտիվ					

